“Călătoria lui Olaf în lumea magică a poveștilor”-poveste create pentru copii

Prof. înv. preșc. **Barbu Elena Gabriela/Ilie Daniela Elena/ Iliescu Cameluța Ana**

Era o iarnă friguroasă cu un ger cumplit. Începuse un viscol puternic iar fulgii mari de zăpadă cădeau ușor pe pământul înghețat. Doar Olaf, omul de zăpadă stătea neclinitit pe o potecă și striga ”Hai prieteni la zăpadă, hai să ne jucăm puțin...” Nimeni nu îl auziră, nimeni nu ieșiră afară, așa că Olaf nu înțelegea ce se întâmplă.

-Ce se întâmplă? Unde sunt prietenii mei? Însă nimeni nu îi răspunse. Vai de mine, își spuse Olaf! Cred că m-am rătăcit....Aici nu este Regatul de Gheață, aici nu este familia mea...și așa începu călătoria lui Olaf către un drum necunoscut. Merse mult timp pe poteca ninsă și deodată zărise o caleașcă cu doi cai. Se apropie de ei și îi întrebă:

-Voi ce faceti aici? Încotro mergeți? Pe cine așteptați?

-Știm că te-ai rătăcit Olaf și vrem să-ți fim de ajutor.

-Mă puteți duce la Regatul de gheață?

-Mă tem că nu, dar știm cine te poate ajuta.

-Cine? Cine? Întrebă Olaf curios.

-Zâna Dorințelor te poate ajuta. Nu ești singurul care o caută.

-Dar unde mă aflu acum, îmi puteți spune?

-Ești pe Tărâmul Poveștilor.

-Pe Tărâmul Poveștilor? Întrebă Olaf. Nu am mai auzit de așa ceva. Eu am ieșit afară să-mi fac prieteni și să ne jucăm, nu înțeleg cum am ajuns aici. Cred că viscolul puternic m-a adus până aici….

-Hai, urcă-te în caleașcă! Îi spuseseră caluții. Începe călătoria ta pe Tărâmul Poveștilor. Ești pregătit?

-Da, de ce? Da, de ce? și vocea lui Olaf îi tremura...

-Olaf se urcară în caleașcă și merse ei câteva ore bune, până când zări acesta o căsuță frumoasă.

-Opriți aici, cred ca ar putea fi un loc bun de dormit pentru astă-noapte. Olaf se dădu jos din caleașcă și citi cu voce tare ”Orașul Prieteniei”. Ce e asta, se întrebă el?! Intră pe poarta casei și când colo, ce să vadă? Era o petrecere înăuntru și mulți oameni se certau. Deodată, în calea lui ieși Minnie și Mickey care l-au întâmpinat frumos.

-E chiar Olaf din Frozen! Strigă Minnie încântată.

-Oooo da! El este, exclamă Mickey.

-Aaaaaa, văd că mă cunoașteți....se rușină puțin Olaf.

-Haide, vino în căsuța noastră! Vino la masa noastră! Cu ce să te servim?

-Ooo, mulțumesc! Și Olaf începu să mânânce din toate. Păăăăi, mă tem că m-am rătăcit, le povesti Olaf celor doi, nu am pe nimeni, sunt singur… Trebuie să ajung acasa, în Regatul de gheață, dar mă tem că singur nu voi reuși.

-Olaf, nu ești singur! spuse Minnie. Ne ai pe noi, ne poți considera prietenii tăi, ba mai mult de atât și noi trebuie să ajungem urgent la Zâna Dorințelor. Orașul Prieteniei este în pericol. Avem nevoie să ne ajuți, să ne iei și pe noi în caleașca ta magică. Trebuie să ne ajute să găsim toate ingredientele necesare pentru Rețeta Prieteniei. Oamenii din orasul nostru au început să se certe și nu mai știm ce să facem. Trebuie să-i ajutăm să rămână prieteni!

-Perfect, prieteni. Urcați-vă și haideți să pornim! ”Prieteni buni am devenit/ Sprea Zâna Dorințelor cu toții am pornit”.

-Cei trei prieteni au mers ore bune cu caleașca și deodată în fața lor apăru un ghețar uriaș. Se dădură toți jos să vadă ce se întâmplă. În spatele ghețarului, se afla un urs cafeniu care și el a ajuns din greșeală printre urșii albi. Ceilați urși râdeau de el din cauza blănii maro pe care o avea și nu îl considerau fratele lor. Olaf și prietenii săi priveau întreaga scenă foarte supărați. Deodată ursul cafeniu a salvat un pui de urs alb, dând dovadă de bunătate și de curaj.

-Ce gest impresionat, își spuse Olaf! Și-a pus viața în pericol! Ați văzut și voi prieteni? Îi întrebară pe Minnie și Mickey.

-Ursule cafeniu, ești bun la suflet! Îi spuse Olaf.

-Multumesc, răspunse ursulețul. Vreau să ajung acasă, mă puteți ajuta și pe mine?

-Sigur, urcă-te și tu alături de noi! Pe drum au povestit despre faptul că ceilalți urși i-au mulțumit apoi și că el i-a iertat, însă cu toate astea vrea să ajungă acasă. Poate Zâna Dorințelor îl ajută și pe el și îi arată drumul spre casă.

”La ghețari noi ne-am oprit,

Și pe ursul brun l-am întâlnit”. Și-au spus ei.

Cei patru prieteni și-au continuat drumul spre Zâna Dorințelor și erau încântați de prietenia lor.

Au mai mers ei așa câteva zile bune, până ce au ajuns în ”Orașul Aventurii”.

”Orașul Aventurii?” întrebă Olaf. Nu am mai auzit de acest oraș niciodată.

-Nici noi, zise ursul brun. Hai să vedem ce se întâmplă aici. Nici nu a terminat bine de rostit ultimul cuvânt că în fața lor apăru Chase, câinele polițist din Patrula Cățelușilor.

-Cu ce ocazie pe la noi? Vă pot ajuta cu ceva?

-Bună, Chase, spuse Olaf. Ești un câine tare inteligent. Noi suntem doar în trecere, așa că nu vrem să te deranjăm.

-Stați pe loc, spuse Chase! Orasul Aventurii este în pericol. Sunteți în zona de pregătire a misiunilor. Nu puteți pleca! Orașul este plin de infractori acum.

-Chaaaaase, ajutor! Se auzi un om dintr-un bloc. Un infractor mi-a luat pisica. Imediat, Chase rezolvă cazul, fiind un supererou al orașului și îi dă omului pisica speriată.

-O, Chase! Exclamă Olaf! Ai dat dovadă de mult curaj acum! Noi chiar am învățat multe de la tine!

-Multumesc, prieteni. Știu unde trebuie să ajungeți și aș vrea să merg și eu cu voi, dacă se poate. Am nevoie de o poțiune de curaj, să o dau celor care fricoși, vreau să îi ajut.

-Sigur, haide cu noi, spuse Olaf.

”În orașul Aventurii au poposit

Și pe Chase l-au întâlnit.

Mai departe au plecat,

Și de-o căsuța ninsă au dat”.

-Uite, Olaf! Exclamă Chase. Chiar e o casă, acolo sus! Priviți!

-Să ne oprim, zise Olaf. Să vedem ce se întâmplă!

-Este Winnie de pluș, zise ursul brun. Chiar el este! Și cei cinci prieteni se uitau mirați la copacul care avea această căsuță la baza lui.

-Haideți la noi! Se auzi vocea lui Winnie. Ușa este deschisă și pentru voi.

-Olaf, ce surpriză! Zise Winnie. Nu credeam că ai atât de mulți prieteni. Credeam ca ești prieten doar cu Elsa și Ana.

-Așa credeam și eu, dar acum am mulți prieteni și asta mă face fericit.

-Asta e căsuța voastră? Întrebă Olaf. Ce faceti aici?

-Învățăm despre iubire astăzi, spuse purcelușul.

-Luați loc prieteni, pe covorașul cu sunete, spuse Winnie. Acesta este borcanul meu, vă invit să priviți înăuntru.

”Borcanul cu iubire al lui Winnie”-citi Olaf. Oare aici ce o mai fi? Și curios, dădu să se uite înăuntru. Nu văzu nimic de mâncare așa cum se aștepta, așa că îi spuse lui Winnie că borcanul este gol.

-Nu este gol Olaf, mai uită-te încă o dată, dar cu atenție! Trebuie să îșI asculți inima!

Și Olaf se uită și apoi văzu multe inimioare colorate.

-Vaaaai, ce frumos! Spuse Olaf.

Winnie le-a împărțit tuturor câte o inimioară și le-a spus că este important să ne iubim și trebuie să simțim cu adevărat aceste lucruri.

”Și pe Winnie l-au luat

Și călătoria a continuat!

Oare acești prieteni vor reuși,

Pe Zâna Dorințelor o vor găsi?”

După 10 zile de mers pe afară, prin zăpadă, cei 6 prieteni au ajuns în sfârșit la Zâna Dorințelor. Fiecare i-a spus ce își dorește și de ce se află aici. Zâna Dorințelor, fiind bună la suflet i-a spus că îi ajută numai dacă îi găsesc cheia magică pe care o tot caută de ceva timp că să deschidă cufărul Dorințelor. Cei 6 prieteni și-au unit forțele și au căutat peste tot până când au găsit cheia magică de care Zâna avea nevoie.

Erau atât de bucuroși că au reușit, încât au format un cerc mare pe care l-au numit ”Cercul prieteniei, al bunătății, curajului și iubirii”. Cu toții au învățat multe și în scurt timp Olaf și-a luat rămas bun de la toți prietenii lui pentru că urma să ajungă și el în Regatul de Gheață unde era așteptat de către familia și prietenii lui. Olaf a învățat că pe Tărâmul Poveștilor este o altă lume, o lume plină cu prieteni, o lume a bunătății, a curajului și a iubirii.